

til 3,000 Kr. Det er jeg ganske enig i, men jeg for mit Vedkommende vil i alt Fald ikke nære nogen Betænelighed ved at købe denne Indrømmelse til de smaa Ejendomme med en tilsvarende Forhøjelse af Promillen, som ikke i særlig Grad vilde ramme de smaa Ejendomme, men vilde komme til at ramme de store.

Finansministeren (Brandes): Jeg er ganske enig med den ærede sidste Taler (Jacob Christensen). Ogsaa jeg vil være villig til, som han udtrykte det, at købe den højere Fradragssum med en Forhøjelse af Promillen. Imidlertid har det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard) ganske Ret i, at jeg erklærede i en tidligere Bemærkning, at jeg vilde tage Sagen under velvillig Overvejelse (N. Neergaard: Uden Betingelser). Tør jeg selv fortolke mine Ord? Baade overfor det ærede Medlem fra Æbeltoft og overfor det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgkreds (Wulff) vil det være mig kært selv at give Fortolkningen. Jeg vil kun sige, at Udtrykket „velvillig Overvejelse“ her i Rigsdagen efter mit mangleaarige Skøn betyder meget forskellige Ting. Uden at jeg skal komme nærmere ind paa, hvor meget der kan lægges ind i det, skal jeg sige, at det er ikke det samme som Tilslutning. At tage en Sag under „velvillig Overvejelse“ betyder ikke andet end at tage den under en Overvejelse, om hvilken man kan sige, at den ikke paa Forhaand afviser Sagen, og ikke mere. Men da jeg havde sagt dette, at jeg vilde tage en Forøgelse af Fradragssummen under velvillig Overvejelse, sagde jeg til det ærede Medlem, om han ikke vilde tage under velvillig Overvejelse, om man ikke kunde forøge Promillen. Det var klart for enhver, der hørte, hvad jeg sagde, at jeg netop satte de to Spørgsmaal i samme Forbindelse som det ærede Medlem fra Silkeborg, idet jeg derigennem netop vilde antyde dette, at en Forøgelse af Fradragssummen vilde i Øjeblikket, da Mindreindtægten for Statskassen derigennem blev meget betydelig, føre til, at man da maatte tage under Overvejelse, velvillig Overvejelse, at forøge Promillen. De to Ting satte jeg i Forbindelse med hinanden uden dermed absolut at have sagt, at man ikke kunde overveje det første velvilligt uden ogsaa at tage det andet med ind under den samme Overvejelse. Men, som sagt, „velvillig Overvejelse“ rummer uhyre mange Ting, og jeg tror ikke, jeg behøver at gøre det ærede Medlem fra Æbeltoft, som dog og-

saa er ganske forfaren i Rigsdagsforhandling, opmærksom paa, hvor meget og hvor lidt der ligger i dette Udtryk.

Brorsen: Det ærede Medlem fra Fredensborg (Moesgaard-Kjeldsen) udtalte i sit første Foredrag, at han var en Tilhænger af, at vi kom ind paa en ny Bonitering af Jorden, at vi med andre Ord fik en ny Matrikel i Lighed med den Matrikulering, vi kender fra tidligere Tid. Det kan bl. a. tyde paa, at det ærede Medlem er ret utilfreds med de Prøvevurderinger, der har fundet Sted, men overfor det ærede Medlems lyse Tro paa, at det var den Vej, vi fremtidig skulde ud, var det mig magtpaaliggende i den Henseende at fremsætte min Vantro. Jeg tror ikke, det er den Vej, vi skal ud med Hensyn til dette Spørgsmaals Løsning. Tiden vil imidlertid vise, hvem af os der faar Ret. Jeg antager, at det ærede Medlem, da han er Medlem af den store Landbokommission, som arbejder for Tiden, vil søge at faa sine Tanker til at trænge igennem og muligvis en Gang vil møde med et Lovforslag her i Tinget. Jeg haaber, at det ikke maa ske, men selv om det sker, og selv om det altsaa er vedtaget i den Landbokommission, hvor han for Tiden arbejder, er det derfor ikke vedtaget i Rigsdagen. Med Hensyn til det Eksempel, jeg nævnede, at Beliggenheden spiller en stor Rolle, sagde jeg, at Jord af samme Beskaffenhed var ikke lige meget værd, enten den laa paa en Ø i Limfjorden eller den laa paa Lolland, f. Eks. i Nærheden af en Sukkerfabrik. Det ærede Medlem mente, at han kunde tage det Bevis, jeg fremførte, til Indtægt, idet han mente, at den Jord, som laa deroppe og ikke var i Kultur, netop trængte til med Hensyn til Skat at komme paa lige Fod med Jorden paa Lolland, som var blevet godt behandlet, afvandet og bragt i Kultur, saa at de gennem Bonitering kom til at svare samme Skat til Staten. Jeg er ganske uenig med det ærede Medlem, netop fordi Beliggenheden spiller en saa stor Rolle; selv om der er Tale om Jord af samme Beskaffenhed og i samme Kulturtilstand, kan Jorden paa Lolland være dobbelt saa meget værd til at bruge som Jorden paa Øen i Limfjorden. Det ærede Medlem udtalte sidste Gang, han havde Ordet, at den gamle Hartkornsansættelse havde været et ganske udmærket Grundlag gennem 70 Aar. Jeg er ganske uenig deri; det gamle Hartkornsgrundlag var til sidst en ren Urimelighed. Hvor der, hvad vi var Vidne til